

Dansen met een levend lijk

PERFORMANCE Met *Raphaël* bevestigen Alexander Vantournhout en dramaturge Bauke Lievens dat *Aneckxander* geen lucky shot was.

ALEXANDER VANTOURNHOUT EN BAUKE LIEVENS
Raphaël Nog op 1 en 2 maart in Gent, op 8 maart in Turnhout

**ALEXANDER VANTOURNHOUT EN
BAUKE LIEVENS**
Raphaël Nog op 1 en 2 maart in Gent,
op 8 maart in Turnhout

★★★★★

Het is vooral het geluid dat erbij hoort. Het geluid van willoos vlees dat tegen de grond kletst. Een levenloze arm, een omwentelend lijf, een voorhoofd dat droog tegen de grond tokt: zelden sloeg de zwaartekracht zo sterk binnen als kracht op zich. Steeds weer klinkt dezelfde doffe dode slag. Hoe breng je daar als performers een uur lang leven in?

Het uitgangspunt van *Raphaël* is even simpel als complex: een duet tussen twee mannen van wie de ene beweegt en de andere dode massa blijft. Choreograaf en circusartiest Alexander Vantournhout sleept ex-judoka en acrodanser Raphaël Billiet over de scène, probeert hem in allerlei posities omhoog te krijgen, rollebolt ermee langs het publiek. We voelen de pijn in de plaats van de pop. Met open ogen staart die naar ons terug.

Net als Vantournhouts indringende debuut *Aneckxander* is ook *Raphaël* een stevige tackle op het elegante circuslichaam. Waar dat lichaam anders de hoge betovering zoekt, zie je het hier vooral zwaar hijgen en steeds weer neerzigen. Deze performers zoeken het onmenselijke niet zozeer in de prestatie, maar in het vage grensgebied tussen dood en leven, tussen subject en object. De associaties reiken van Frankenstein tot foltering, van marionettenkunst tot wassenbeeldenmusea. De psychologie van de dubbelganger houdt alles mooi in één hand samen.

Je ziet het niet zo vaak: spectaculair anti-spektakel, met zoveel diepere lagen onder een lichamelijke confrontatie die extreem tastbaar en erg toegankelijk is. Het duidt op grote kunst van een duo met een grote toekomst.

WOUTER HILLAERT